

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

De primo modo, quo Passio Christi nostram operata fuerit salutem per
modum meriti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

...itur peccatum totius natura, seu inficiens totam
 naturam. Christus per Passionem suam satisfecit
 pro peccato, & pro omni pœna, & reatu pœnæ:
 propterea dicitur Christus Passione suâ nobis ape-
 ruisse & reterasse portas cœli: Ex quo etiam intelli-
 gitur ante Passionem Christi nullus etiam sanctus, &
 peccato existens, cœlum ingredi poterat: quia se-
 cundum ordinem Diuinæ iustitiæ Christus satisfecit
 pro peccato naturæ, nempe, pro peccato origi-
 nali, in quantum totam inficiebat naturam hu-
 manam, quemadmodum fecit in Passione sua. Sed
 non quisquam, ante Passionem Christi remitteba-
 tur peccatum per Circumcisionem in fide futuræ Pas-
 sionis Christi, vti modò per baptismum in fide Passio-
 nis Christi præteritæ, ergò etiam ante Passionem
 illam ianua debebat esse aperta. Respondetur cum
 quædam: quod per Circumcisionem remittebatur
 peccatum originale vt contractum à filiis Adami in par-
 tibus: sed non ab iisdem, tanquam à descendenti-
 bus à Adamo, & pro ut peccatum illud inficiebat to-
 tam naturam humanam, & in hoc secundo modo solus
 Christus satisfecit Passione suâ: ac propterea non nisi
 illam ianua cœli aperta est.

Et hæc, quæ de quinque beneficiis per Passio-
 nem Christi nobis præstitis, vt quod nos liberarit à
 peccato, à pœna, à potestate Diaboli, Deo nos re-
 ligant, & ianuas cœli nobis aperuerit, breuiter per-
 tractamus, sufficiant. Super est, vt de modo, quo Chri-
 stus effectus operatus fuerit, dicamus.

De Primo modo, quo Passio Christi no-
 stram operata fuerit salutem.

Per modum meriti.

Passio Christi, in quantum voluntariè acceptata
 & oblata pro nobis, non meritoria duntaxat, verùm
 merito extitit infiniti, propter infinitam Personæ
 dignitatem, & Naturam Diuinam, vt iam statim dice-
 mus: ergò merebatur infinitum præmium, ergò mereri
 pote-

§ Tq. 69.
art. 1.

Ephef. 1.

Ioan. 1.

poterat pro se, & pro aliis, simulque operari nobis salutem per modum meriti, promerendo nobis gratiam, & cætera omnia auxilia supernaturalia ad salutem necessariam. Præterea id probat S. Thom. quia Christus propter hanc infinitam dignitatem meriti est Caput nostrum, non naturale, sed morale & metaphoricum: veluti Princeps dicitur Caput Reipublicæ: & per consequens gratia Christi, in quantum vnita gratiæ vniois, est gratia Capitis, & nos omnes Christi, tanquam Capitis, membra sumus. Sicque ex Christo & Ecclesia integrum quoddam formatur corpus mysticum, in quo Christus est Caput, Ecclesia corpus, & Christiani sunt membra. Ita ait S. Apostolus Paulus: *omnia subiecit sub pedibus nostris, & ipsum dedit Caput super omnem Ecclesiam (militantem simulac triumphantem) que est ipsius corpus.* Ita videtur, si Christus est Caput, nos membra; sicut Caput naturale influit sensum & motum in membra; ita Christus in nos, & animam nostram influit sensum & motum spiritualem per influxum gratiæ. Deinde Caput naturale tres sortitur conditiones respectu suorum membrorum: *ordinem, perfectionem, & virtutem*; quia est prima pars corporis inter omnia membra, in se continet omnium sensum tam interiorum, quam exteriorum perfectionem (ubi reliqua membra solo gaudent sensu tactus) & influit in membra influxum internum mentis spiritibus vitalibus, & directionem externam, moderando & regendo corpus in operationibus externis per sensum. Eisdem conditiones habet Christus respectu nostrorum. De iure merito dici potest Caput nostrum; sequitur primum obtinet locum præ reliquis creaturis, quod primogenitus in multis fratribus: conditarum gratiam gaudet plenitudine: *Vidimus eum plenum gratiæ & caritatis*: influit in nos, quia de plenitudine eius omnes accipiunt: & influit immediate per influxum interiore creaturæ, & mediate, mediante suo in terris Vicario per directionem exteriorem.

Ostendimus hætenus, quomodo Christus, ex hoc Caput nostrum mysticum, meruerit nobis salutem concurrente per modum meriti: restat, vt magis speciatim examinemus modum, quo meruit Christus D.

Tanquam Filio Dei naturali compete-
 bat ei in instanti conceptionis suae (*ex debito connaturali*) omnis perfe-
 ctio gratiae & gloriae. Unde ex hac parte, & quod
 propriam concernebat perfectionem, non indigebat me-
 rito: sed nostri commodi & utilitatis ergo elegit ope-
 rari ex merito. Quem in finem duo in seipso patravit
 gratia: primum, quod permiserit animam suam esse
 passibilem & subiectam tristitia, timori, & aliis simili-
 bus, tamen ex alia parte illa fuerit beata beatificata Dei
 visione: aliud miraculum fuit, quod impediuerit, ne
 gloria resolutaret & redundaret in corpus: sed relique-
 rit illud esse passibile & mortale: ut per utramque viam
 mundi esset in statu Comprehensoris & Viatoris, ac pro-
 inde capax meriti. Igitur a primo instanti concep-
 tionis suae per primum illum actum amoris & obedientiae
 erga Patrem aeternum elicitum meruit nobis: & offe-
 rendo meritum illud pro nostra salute, quia infiniti erat
 valoris, meruit, quantum est ex parte Christi, gratiam
 & gloriam pro toto Mundo. Meritum, conformiter
 sententiae Theologi consistit in actu elicitu voluntatis in-
 trinsecae, veluti in eodem residet intrinsecae libertas: & in
 actu imperato solum extrinsecae, & (ut aiunt) per deno-
 minationem extrinsecam voluntatis imperantis. Isto
 ergo actu elicitu voluntatis Christi, quo acceptavit pra-
 ceptum & obedientiam Patris circa nostram redem-
 ptionem, meruit Christus adaequate, excessiue & cum
 omni rigore iustitiae salutem nostram: quamuis, ut mox
 dicitur, in hunc finem non ordinauerit hunc solum ac-
 tum, sed omnes omnia eius actus & merita simul unita to-
 tae vitae & Passionis suae. Et hoc satis sit pro intelli-
 gentia, quomodo Christus nostram salutem operatus
 fuerit *per modum meriti*. De eo, quod valorem, effe-
 ctus, & meritum horum concernit applicatio-
 nem, dicetur infra,

✠ (o) ✠

Partes Quarta

d

De